

ΜΑΘΗΜΑ 36

ΜΙΑ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΔΩΡΟΔΟΚΙΑΣ

Manius Curius Dentatus maxima frugalitate utebatur, quo facilius divitias contemnere posset. Die quodam Samnitium legati ad eum venerunt. Ille se in scamno assidentem apud focum et ex ligneo catillo cenantem eis spectandum praebuit. Samnitium divitias contempsit et Samnites paupertatem eius mirati sunt. Nam cum ad eum magnum pondus auri publice missum attulissent, ut eo uteretur, vultum risu solvit et protinus dixit: “Supervacaneae, ne dicam ineptae, legationis ministri, narrate Samnitibus Manium Curium malle locupletibus imperare quam ipsum fieri locupletem; et mementote me nec acie vinci nec pecunia corrumpi posse”.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Ο Μάνιος Κούριος Δεντάτος ήταν πάρα πολύ ολιγαρκής, για να μπορεί να περιφρονεί ευκολότερα τα πλούτη. Κάποια μέρα ήρθαν σ’ αυτόν απεσταλμένοι των Σαμνιτών. Εκείνος παρουσιάστηκε σ’ αυτούς για να τον δουν να κάθεται σε ένα σκαμνί δίπλα στη φωτιά και να τρώει από (ένα) ξύλινο πιάτο. Περιφρόνησε τα πλούτη των Σαμνιτών και οι Σαμνίτες θαύμασαν τη φτώχεια του. Όταν δηλαδή σ’ αυτόν είχαν προσφέρει πολύ χρυσάφι, σταλμένο από το δημόσιο ταμείο, για να το χρησιμοποιήσει, χαλάρωσε το πρόσωπό (του) με γέλιο και αμέσως είπε: «Μέλη της περιττής, για να μην πω της ανόητης, πρεσβείας, πείτε στους Σαμνίτες ότι ο Μάνιος Κούριος προτιμά να εξουσιάζει τους πλούσιους παρά να γίνει ο ίδιος πλούσιος· και θυμηθείτε ότι εγώ δεν είναι δυνατόν ούτε στη μάχη να νικηθώ ούτε με χρήματα να διαφθαρώ».

ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ

Α’ κλίση

divitiae -arum θηλυκό (Το ουσιαστικό απαντά μόνο στον πληθυντικό)

pecunia -ae θηλυκό (ως περιληπτικό ουσιαστικό δεν σχηματίζει πληθυντικό)

Β’ κλίση

Manius -ii(i) αρσενικό (ως κύριο όνομα δεν διαθέτει πληθυντικό)

Curius -ii/i αρσενικό (ως κύριο όνομα δεν διαθέτει πληθυντικό)

Dentatus -i αρσενικό (ως κύριο όνομα δεν διαθέτει πληθυντικό)

focus -i αρσενικό

scamnum -i ουδέτερο

catillus -i αρσενικό (ετερογενές: στον ενικό είναι αρσενικό: catillus -i, στον πληθυντικό είναι ουδέτερο: catilla -orum)

legatus -i αρσενικό

minister -stri αρσενικό (συγκοπτόμενο)

aurum -i ουδέτερο (ως λέξη που δηλώνει ύλη δεν σχηματίζει πληθυντικό, εκτός κι αν δηλώνει αντικείμενο φτιαγμένο από αυτό το υλικό).

Γ' κλίση

frugalitas -atis θηλυκό (ως αφηρημένο ουσιαστικό δεν σχηματίζει πληθυντικό)
Samnites -ium αρσενικό (ως εθνικό ουσιαστικό απαντά κατά κανόνα στον πληθυντικό)
paupertas -atis θηλυκό
pondus -eris ουδέτερο
legatio -onis θηλυκό
locuples -pletis αρσενικό

Δ' κλίση

risus -us αρσενικό
vultus -us αρσενικό

Ε' κλίση

dies, diei αρσενικό
acies, aciei θηλυκό

ΕΠΙΘΕΤΑ

Β' κλίση

magnus, -a -, um (συγκριτικός: maior, -ior, -ius υπερθετικός: maximus, -a, -um)
ligneus, -a, -um (ως επίθετο που δηλώνει ύλη και ως παράγωγο από ουσιαστικό δεν σχηματίζει παραθετικά)
supervacaneus, -a, -um (ως επίθετο που δηλώνει απόλυτη έννοια δεν σχηματίζει παραθετικά)
ineptus, -a, -um (συγκριτικός: ineptior, -ior, -ius υπερθετικός: ineptissimus, -a, -um)

ΜΕΤΟΧΕΣ

assidens -ntis (χρόνου ενεστώτα)
cenans -ntis (χρόνου ενεστώτα)
miratus, -a, -um (χρόνου παρακειμένου)
missus, -a, -um (χρόνου παρακειμένου)

ΑΝΤΩΝΥΜΙΕΣ

quidam, quaedam, quoddam (αόριστη επιθετική)
is, ea, id (οριστική -επαναληπτική)
ego (προσωπική α' προσώπου)
se (προσωπική γ' προσώπου)
ille, illa, illud (δεικτική)
ipse, ipsa, ipsum (οριστική)

ΡΗΜΑΤΑ

1^η Συζυγία

ceno, -avi, -atum, -āre
impero, -avi, -atum, -āre
specto, -avi, -atum, -āre
narro, -avi, -atum, -āre
miror, miratus sum, mirāri (αποθετικό)

2η Συζυγία

assideo, assedi, assessum, assidēre
praebeo, praebui, praebitum, praebēre

3η Συζυγία

utor, usus sum, uti (αποθετικό, συντάσσεται με αφαιρετική)
contemno, contempsi, contemptum, contemnēre
mitto, misi, missum, mittēre
affero (adfero), attuli (adtuli), allatum (adlatum), afferre (adferre) (το β' ενικό της προστακτικής του ενεργητικού ενεστώτα είναι affer (adfer))
solvo, solvi, solutum, solvēre
dico, dixi, dictum, dicēre (το β' ενικό της προστακτικής του ενεργητικού ενεστώτα είναι dic)
corrumpro, corrumpti, corruptum, corrumpēre
vinco, vici, victum, vincēre

4η Συζυγία

venio, veni, ventum, venīre

ΑΝΩΜΑΛΑ-ΕΛΛΕΙΠΤΙΚΑ ΡΗΜΑΤΑ

malo, malui, -, malle
fio, factus sum, fieri (το ρήμα χρησιμοποιείται ως παθητικό του facio)
memini -meminisse (ο παρακείμενος memini έχει σημασία ενεστώτα)
possum, potui, -, posse (εδώ είναι απρόσωπο: potest, potuit, -, posse:)

ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΑ

facile (συγκριτικός: facilius, υπερθετικός: facillime)
publice (δεν σχηματίζει παραθετικά)
protinus
quam

ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ

ad + αιτιατική
in + αφαιρετική (εδώ)
apud + αιτιατική
ex + αφαιρετική

ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ

quo (τελικός, υποτακτικός)
et (συμπλεκτικός, παρατακτικός)
ut (τελικός, υποτακτικός)
nec...nec (συμπλεκτικός, παρατακτικός)
nam (αιτιολογικός, παρατακτικός)
cum (χρονικός[ιστορικός/διηγηματικός], υποτακτικός)
ne (τελικός, υποτακτικός)

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

Manius Curius Dentatus maxima frugalitate utebatur: κύρια πρόταση κρίσεως που εκφέρεται με οριστική (utebatur: οριστική παρατατικού).

utebatur: ρήμα.

Manius Curius Dentatus: υποκείμενο του ρήματος utebatur.

frugalitate: αντικείμενο του ρήματος utebatur.

maxima: ομοιόπτωτος, επιθετικός προσδιορισμός στη λέξη frugalitate.

quo facilius divitias contemnere posset: δευτερεύουσα επιρρηματική τελική πρόταση που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του σκοπού στο περιεχόμενο της κύριας πρότασης με ρήμα το utebatur. Εισάγεται με τον τελικό σύνδεσμο quo, διότι ακολουθεί επίρρημα συγκριτικού βαθμού (facilius) και εκφέρεται με υποτακτική, καθώς το περιεχόμενό της δηλώνει κάτι το επιθυμητό. Συγκεκριμένα, εκφέρεται με υποτακτική παρατατικού (posset), διότι εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (utebatur: παρατατικός) και δηλώνει το σύγχρονο στο παρελθόν. Υπάρχει ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων, γιατί ο σκοπός είναι ιδωμένος τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση).

posset: ρήμα.

(Manius Curius Dentatus) : εννοούμενο υποκείμενο του ρήματος posset και του απαρεμφάτου contemnere (ταυτοπροσωπία).

contemnere: αντικείμενο του ρήματος posset και τελικό απαρέμφατο.

divitias: αντικείμενο του απαρεμφάτου contemnere.

facilius: επιρρηματικός προσδιορισμός του τρόπου στο ρήμα posset.

Die quodam Samnitium legati ad eum venerunt: κύρια πρόταση κρίσεως που εκφέρεται με οριστική (venerunt: οριστική παρακειμένου).

venerunt: ρήμα.

legati: υποκείμενο του ρήματος venerunt.

Samnitium: γενική κτητική (υποκειμενική) στη λέξη legati.

ad eum: εμπρόθετος προσδιορισμός που δηλώνει την κίνηση σε πρόσωπο στο ρήμα venerunt.

die: αφαιρετική του χρόνου στο ρήμα veneunt.

quodam: ομοιόπτωτος, επιθετικός προσδιορισμός στο die.

Ille se in scamno assidentem apud focum et ex ligneo catillo cenantem eis spectandum

praebuit: κύρια πρότασης κρίσεως, αφού εκφέρεται με οριστική. (praebuit: οριστική παρακειμένου).

praebuit: ρήμα.

ille: υποκείμενο του ρήματος praebuit.

se: άμεσο αντικείμενο του ρήματος praebuit και άμεση αυτοπάθεια (λατινισμός).

eis: έμμεσο αντικείμενο του ρήματος praebuit.

spectandum: αιτιατική γερουνδιακού που δηλώνει το σκοπό στο ρήμα praebuit. Λειτουργεί ως κατηγορηματικός προσδιορισμός στο άμεσο αντικείμενο του ρήματος praebuit "se".

assidentem [et] cenantem: κατηγορηματικές μετοχές εξαρτώμενες από τον ρηματικό τύπο αίσθησης spectandum (άμεση αντίληψη) και λειτουργούν ως κατηγορούμενα στο άμεσο

αντικείμενο του ρήματος praebuit “se”.

in scamno: εμπρόθετος προσδιορισμός που δηλώνει στάση σε τόπο στη μετοχή assidentem.

apud focum: εμπρόθετος προσδιορισμός που δηλώνει τη στάση σε τόπο και συγκεκριμένα το πλησίον στη μετοχή assidentem.

ex catillo: εμπρόθετος προσδιορισμός που δηλώνει την (τοπική) προέλευση στη μετοχή cenantem.

ligneo: ομοιόπτωτος, επιθετικός προσδιορισμός στη λέξη catillo.

Samnitium divitias contempsit: κύρια πρόταση κρίσεως, αφού εκφέρεται με οριστική (contempsit: οριστική παρακειμένου).

contempsit: ρήμα.

(Manius Curius Dentatus) : εννοούμενο υποκείμενο του ρήματος contempsit.

divitias: αντικείμενο του ρήματος contempsit.

Samnitium: γενική κτητική στο divitias.

et Samnites paupertatem eius mirati sunt: κύρια πρόταση κρίσεως που εκφέρεται με οριστική (mirati sunt: οριστική παρακειμένου) και συνδέεται παρατακτικά με τον σύνδεσμο et με την προηγούμενη κύρια πρόταση με ρήμα το contempsit.

mirati sunt: ρήμα.

Samnites: υποκείμενο του ρήματος mirati sunt.

paupertatem: αντικείμενο του ρήματος mirati sunt.

eius: γενική κτητική στο paupertatem.

Nam[.....], vultum risu solvit: κύρια πρόταση κρίσεως που εκφέρεται με οριστική (solvit: οριστική παρακειμένου).

solvit: ρήμα.

(Manius Curius Dentatus): εννοούμενο υποκείμενο του ρήματος solvit.

vultum: αντικείμενο του ρήματος solvit.

risu: αφαιρετική οργανική του τρόπου στο ρήμα solvit.

[et] protinus dixit: κύρια πρόταση κρίσεως που εκφέρεται με οριστική (dixit: οριστική παρακειμένου). Συνδέεται παρατακτικά με τον συμπλεκτικό σύνδεσμο et με την προηγούμενη κύρια πρόταση με ρήμα το solvit.

dixit: ρήμα.

(Manius Curius Dentatus) : εννοούμενο υποκείμενο του ρήματος dixit.

protinus: επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρήμα dixit.

cum ad eum magnum pondus auri publice missum attulissent: δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο περιεχόμενο των κυρίων προτάσεων που προηγήθηκαν με ρήματα τα solvit & dixit. Εισάγεται με τον ιστορικό, διηγηματικό σύνδεσμο cum και εκφέρεται με υποτακτική, διότι ο ιστορικός, διηγηματικός σύνδεσμος cum υπογραμμίζει τη βαθύτερη σχέση της δευτερεύουσας με την κύρια πρόταση και δημιουργεί μία σχέση αιτίου -αιτιατού ανάμεσά τους, ενώ παράλληλα είναι φανερός ο ρόλος του υποκειμενικού στοιχείου στην υποτακτική. Πιο συγκεκριμένα εκφέρεται με υποτακτική

υπερσυντελικού (*attulissent*), διότι εξαρτάται από ρήματα ιστορικού χρόνου (*solvit, dixit*) και δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν.

attulissent: ρήμα.

(Samnites) : εννοούμενο υποκείμενο του ρήματος *attulissent*.

pondus: αντικείμενο του ρήματος *attulissent*.

magnum: ομοιόπτωτος, επιθετικός προσδιορισμός στο *pondus*.

auri: γενική διαιρετική ή του περιεχομένου στο *pondus*.

missum: επιθετική/αναφορική μετοχή ως επιθετικός προσδιορισμός στο *pondus*.

ad eum: εμπρόθετος προσδιορισμός που δηλώνει κίνηση σε πρόσωπο στο ρήμα *attulissent*.

publice: επιρρηματικός προσδιορισμός του τρόπου στη μετοχή *missum*.

ut eo uteretur: δευτερεύουσα επιρρηματική τελική πρόταση που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του σκοπού στο περιεχόμενο της χρονικής πρότασης που προηγείται με ρήμα το *attulissent*. Εισάγεται με τον τελικό σύνδεσμο *ut*, διότι είναι καταφατική και εκφέρεται με υποτακτική, καθώς το περιεχόμενό της δηλώνει κάτι το επιθυμητό. Συγκεκριμένα εκφέρεται με υποτακτική παρατατικού (*uteretur*), διότι εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (*attulissent* = υπερσυντέλικος) και δηλώνει το σύγχρονο στο παρελθόν. Υπάρχει ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων, γιατί ο σκοπός είναι ιδωμένος τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση).

uteretur: ρήμα.

(Manius Curius Dentatus) : εννοούμενο υποκείμενο του ρήματος *uteretur*.

eo: αντικείμενο του ρήματος *uteretur*.

Supervacaneae, [.....] ineptae, legationis ministri, narrate Samnitibus Manium Curium malle locupletibus imperare quam ipsum fieri locupletem: κύρια πρόταση επιθυμίας που εκφέρεται με προστακτική. (*narrate*: προστακτική ενεστώτα).

narrate: ρήμα.

(vos) : εννοούμενο υποκείμενο του ρήματος *narrate*.

Samnitibus: έμμεσο αντικείμενο του ρήματος *narrate*.

malle: άμεσο αντικείμενο του ρήματος *narrate* και ειδικό απαρέμφατο.

Manium Curium: υποκείμενο του απαρεμφάτου *malle* και ετεροπροσωπία.

imperare: αντικείμενο του απαρεμφάτου *malle* και τελικό απαρέμφατο.

(Manium Curium) : εννοούμενο υποκείμενο του απαρεμφάτου *imperare*.

locupletibus: αντικείμενο του απαρεμφάτου *imperare*.

quam fieri: β' όρος σύγκρισης (ο α' όρος είναι το *imperare*), ο οποίος εκφέρεται με το *quam* + ομοιότροπα με τον α' όρο (διότι τα συγκρινόμενα μέλη είναι απαρέμφατα). Συγκριτική λέξη είναι το *malle* (

ipsum: υποκείμενο του απαρεμφάτου *fieri*.

locupletem: κατηγορούμενο στο υποκείμενο *ipsum* του απαρεμφάτου *fieri*.

ministri: κλητική προσφώνηση.

legationis: γενική αντικειμενική στη λέξη *ministri*.

supervacaneae, ineptae: ομοιόπτωτοι, επιθετικοί προσδιορισμοί στο *legationis*.

ne dicam: δευτερεύουσα επιρρηματική τελική πρόταση (παρενθετική), που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του σκοπού στο περιεχόμενο της κύριας πρότασης με ρήμα το

narrate. Εισάγεται με τον τελικό σύνδεσμο *ne*, διότι είναι αρνητική και εκφέρεται με υποτακτική, καθώς το περιεχόμενό της δηλώνει κάτι το επιθυμητό. Συγκεκριμένα εκφέρεται με υποτακτική ενεστώτα (*dicam*), γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (*narrate*) και δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν. Υπάρχει ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων, γιατί ο σκοπός είναι ιδωμένος τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση).

dicam: ρήμα.

(ego) : εννοούμενο υποκείμενο του ρήματος *dicam*.

et mementote me nec acie vinci nec pecunia corrumpi posse: κύρια πρόταση επιθυμίας που εκφέρεται με προστακτική (*mementote*: προστακτική μέλλοντα με σημασία ενεστώτα).

mementote: ρήμα.

(vos) : εννοούμενο υποκείμενο του ρήματος *mementote*.

posse: αντικείμενο του ρήματος *mementote* και ειδικό απαρέμφατο (το *posse* είναι απρόσωπο).

[nec] vinci [nec] corrumpi: υποκείμενα στο απρόσωπο *posse* και τελικά απαρέμφατα.

me: υποκείμενο στα απαρέμφατα *vinci* και *corrumpi*.

acie: αφαιρετική οργανική του τρόπου στο απαρέμφατο *vinci*.

pecunia: αφαιρετική οργανική του μέσου στο απαρέμφατο *corrumpi*.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

1. Να γραφεί ό,τι ζητείται για τους ακόλουθους ρηματικούς τύπους:

utebatur: β' ενικό υποτακτικής ενεστώτα

posset: γ' πληθ. οριστικής παρακειμένου

contemnere: οι 4 πτώσεις του γερουνδίου

venerunt: β' πληθυντικό προστακτικής ενεργητικού ενεστώτα

mirati sunt: η μετοχή του μέλλοντα και στα 3 γένη

attulissent: β' ενικό προστακτικής ενεργητικού ενεστώτα

solvit: γ' ενικό υποτακτικής παθητικού παρατατικού

dixit: β' ενικό προστακτικής ενεργητικού ενεστώτα

narrate: γ' πληθυντικό υποτακτικής ενεργητικού υπερσυντελικού

corrumpi: αφαιρετική του σουπίνου

2. Να γραφεί ό, τι ζητείται για τους ακόλουθους ονοματικούς τύπους:

maxima: αιτιατική πληθυντικού του ουδέτερου γένους στον συγκριτικό βαθμό

divitias: γενική πληθυντικού

eum: αιτιατική πληθυντικού στο ουδέτερο γένος

catillo: αιτιατική πληθυντικού

pondus: αιτιατική ενικού

risu: αιτιατική ενικού

ineptae: αφαιρετική ενικού αρσενικού γένους στον συγκριτικό βαθμό

ipsum: δοτική ενικού στο γένος που βρίσκεται

acies: δοτική ενικού

pecunia: γενική ενικού

3. **ut eo uteretur:** να δηλωθεί ο σκοπός με όλους τους δυνατούς τρόπους.

4. **cum ... attulissent**: να γίνει σύμπτυξη της παραπάνω δευτερεύουσας χρονικής επιρρηματικής πρότασης που εισάγεται με τον ιστορικό -διηγηματικό σύνδεσμο *cum* σε αφαιρετική απόλυτη μετοχή.

Ετυμολογικοί Συσχετισμοί Λατινικών Λέξεων Με λέξεις ελληνικές ή άλλων ευρωπαϊκών γλωσσών

Manius, Manium - Μάνιος.

Curius, Curium - Κούριος.

Dentatus - Δεντάτος.

maxima - μάζιμουμ // μαξιμαλισμός (< γαλλ.).

frugalitate - (γαλλ.) frugal (= ολιγαρκής). frugalite (= λιτότητα).

utebatur, uteretur [< utor] - (αγγλ.) utility (= χρησιμότητα), use (= χρήση) // (γαλλ.) utile (= χρήσιμος), utiliser (= χρησιμοποιάω).

acilius [< facio] - (αγγλ.) facts (= γεγονότα), factory (= εργοστάσιο).

divitias, die - δίος [< Διός] (= όμοιος με / προς τους θεούς, θεϊκός) // (γαλλ.) divin (= θεϊκός).

con-temnere, con-tempsit [< con-temno] - τέμνω // (αγγλ.) contempt (= περιφρόνηση).

posset, posse - [< potis (= δυνατός) + sum] - πόσις, δεσ-πότης («κύριος σπιτιού»).

Samnitium, Samnites, Samnitibus - Σαμνίτες.

legati, legationis - λέγω.

venerunt [< venio] - βαίνω // (γαλλ.) avenue (= λεωφόρος).

scamno - σκίμπους σκαμνί // σκαμπό [< (γαλλ.) escabeau].

assidentem [< assideo < ad + sedeo] - έζομαι, έδρα // (γαλλ.) assis (= καθισμένος) // (αγγλ.) pos-session (= κατοχή, κτήση).

focus - (αγγλ.) focus (= εστίαση) // (γαλλ.) focaliser (= εστιάζω).

ligneo - λιγνίτης (< γαλλ.).

catillo - κοτύλη (= κύπελο).

cenantem - (ισπαν.) cena (= δείπνο).

spectandum [< specto] - σπέκουλα (κερδοσκοπία), σπεκουλαδόρος, σπεκουλάρω (< ιταλ.) // (αγγλ.) pro-spect (= προοπτική, άποψη).

prae-buit [< prae + habeo] - (γερμ.) haben (= έχω), (αγγλ.) have // (γαλλ.) pro-hiber (= απαγορεύω).

paupertatem [< pau-per] - παυ-ρος // (γαλλ.) pau-vre (= φτωχός), pau-vrete (= φτώχεια).

mirati [< miror] - (γαλλ.) miracle (= θαύμα), admirable (= θαυμαστός).

sunt - ειμί.

magnum - μέγας // (αγγλ.) magni-fic (= μεγαλοπρεπής) // (γαλλ.) magnificence (= μεγαλοπρέπεια).

pondus - (γαλλ.) peser (= ζυγίζω) // (αγγλ.) pending (= εκκρεμής).

auri - (γαλλ.) or (= χρυσός).

publice - (γαλλ.) publique (= δημόσιος) // ρε-πουμπλικανός.

missum [< mitto] - (αγγλ.) mission (= αποστολή).

risu [< rideo] - (γαλλ.) rire (= γελώ).

solvit - σβέλτος (< ιταλ.) // (γαλλ.) solution (= λύση), solvant (= διαλύτης).

dixit, dicam [< dico] - δείκ-νυμι (= δείχνω) // (γαλλ.) dictionnaire (= λεξικό), dictee (= ορθογραφία, υπαγόρευση).

super-vacaneae - (αγγλ.) vacancy (= κενότητα) // (γαλλ.) vacant (= κενός), vacuum (= κενό).

in-eptae [< in + aptus -άπτω] // (αγγλ.) inept (= ανάρμοστος, ανόητος).

ministri - (γαλλ.) ministre (= υπουργός) // (αγγλ.) ad-ministration (= διαχείριση).

narro [< narro- (αγγλ.) narrator (= αφηγητής) / (γαλλ.) narration (= αφήγηση).

malle [< malo < magis + volo - βούλομαι// (αγγλ,) volunteer (= εθελοντής),
locupletibus, locupletem [< locuples (= «πλούσιος σε γη») < locus + ple-nus- (γαλλ,) locale
(=τοπικός)// (αγγλ.)location (= τοποθεσία) // πίμπλημι / πληθύς- πλήθος, πλημμύρα, πλήρης,
πλησμονή.
Imperare - ιμπεριαλισμός(< γαλλ.),
fieri -φύω, φύσις.
mementote - Μέννημαι , μνήμη , μνημονικός // (αγγλ,) monument (= μνημείο).
acie- άκ-ρη, ακ-μή // (γαλλ.) aci-de (= οξύς), aci-culaire (= βελονοειδής).
vinci - βικτοριανός(< αγγλ) // (γαλλ.) victoire (: νίκη), (αγγλ) victory.
corrumpi - (γαλλ.) corruption (= διαφθορά).